

Mojżesz

Mojżesz ocalał mimo wydanego przez faraona nakazu mordowania wszystkich nowo narodzonych chłopców hebrajskich. Matka ukrywała go przez 3 miesiące, a potem włożyła do skrzynki z papirusu powleczonej żywicą i smołą i umieściła wśród sitowia Nilu. Siostra dziecka Miriam śledziła kosz i gdy wyловиła to piękne dziecko córka faraona, Miriam poradziła by płaczące dziecko nakarmiła kobieta z jego plemienia i w taki sposób jego matce powierzono karmienie i wychowanie dziecka. Córka faraona następnie sama go adoptowała. Jako członek rodziny faraona, Mojżesz został wykształcony "we wszystkich naukach egipskich" i stał się "potężny w słowie i czynnie" (Dz 7:20-22). "Gdy skończył lat czterdzieści, przyszło mu na myśl odwiedzić swych braci, synów Izraela. I zobaczył jednego, któremu wyrządzono krzywdę. Stanął w jego obronie i zabiwszy Egipcjanina pomścił skrzywdzonego" (Wj 2:1-10) i zakopał go w piasku. (Dz.7:23,24). Wtedy podjął najważniejszą decyzję w życiu: "Przez wiarę Mojżesz, gdy dorósł, odmówił nazywania się synem córki faraona, wolał raczej cierpieć z ludem Bożym, niż używać przemijających rozkoszy grzechu" (Heb 11:24, 25). Mojżesz zrozumiał, że nadeszła pora, by wybawił Izraelitów. Ale oni nie docenili jego wysiłków. Gdy wieść o tym, że zabił Egipcjanina, dotarła do faraona, musiał uciekać z Egiptu (Wj 2:11-15; Dz 7:23-29). Mojżesz odbył długą wędrówkę przez pustkowia, by schronić się w krainie Madian.

Tam też, gdy pasterze odpędzili od studni 7 córek Jetry i ich trzodę, pomógł kobietom i napoił ich zwierzęta. Jetro zaprosił go do siebie i zatrudnił jako pasterza, a z czasem dał mu za żonę swą córkę Seforę, która urodziła mu dwóch synów: Gerszomę i Eliezera (Wj 2:16-22; 18:2-4). Pasł stada w okolicy, aż pewnego dnia udał się do nieuczęszczanego przez innych miejsca na górze Horeb. Tam w postaci krzaka, który płonął, lecz się nie spalał, ukazał mu się Bóg. Nakazał on Mojżeszowi wracać do Egiptu i przeprowadzić lud Izraela przez pustynię do Ziemi Obiecanej. Wtedy też Bóg objawił Mojżeszowi swoje imię. Mojżesz udał się do Egiptu i cudami przekonał swój naród, że przysłał go Bóg. Mojżesz z bratem Aaronem udali się do faraona, ale on odmówił zgody na wyjście ludu. Wtedy Bóg za pośrednictwem Mojżesza zesłał na Egipcjan 10 plag, z których ostatnią i najbardziej dotkliwą była śmierć wszystkich pierworodnych synów Egipcjan podczas nocy paschalnej. Dopiero wtedy faraon pozwolił na czasowe opuszczenie Egiptu przez Izraelitów, ale na wieść o tym, że lud Izraela ucieka z Egiptu, próbował na czele swoich wojsk doścignąć go i ponownie obrócić w niewolników. Mojżesz ze względu na Filistynów, którzy pałali nienawiścią do Hebrajczyków, obrał trudną i niebezpieczną drogę, która prowadziła też przez górę Synaj na której Bóg kazał im przybyć by złożyć ofiarę. Egipcjanie wkrótce pożałowali, że ugięli się pod naciskiem Mojżesza i Faraon wysłał armię by sprowadzić ich z powrotem. Hebrajczycy znaleźli się w tragicznej sytuacji i gdyby nie pomoc Boska zginęliby pokonani przez miecze, pełnych nienawiści Egipcjan. Jahwe za pośrednictwem Mojżesza sprawił, że morze się rozstało, Mojżesz i Izraelici uciekli przez jego środek a pogoń zginęła w nieskończonych odmętach powracających na swe miejsce wód. Dalej lud prowadził Bóg pod postacią słupa obłoku za dnia, a słupa ognia w nocy; w cudowny sposób żywił ich manną i przepiórkami. Po przybyciu na górze Synaj lud otrzymał od Boga 10 przykazań, a Mojżesz napisał im prawa, by wiedzieli, jak mają postępować. Mojżesz wybudował też przybytek, by nie musieli za każdym razem udawać się na górę Synaj, gdy do Boga chcieliby się modlić. Aarona brata swego ustanowił arcykapłanem. Całe plemię Lewiego ustanowił opiekunami przybytku. Następnie wyprawił on zwiadowców do ziemi Kananejkiej, ci jednak wrócili przestraszeni potęgą jej mieszkańców. Swym strachem zarazili pozostałych Izraelitów, którzy po raz kolejny złorzeczyli Mojżeszowi. Bóg ukarał Hebrajczyków za ich szemrania, skazując ich na 40-letnią tułaczkę i oznajmiając im, że dopiero ich synowie wejdą do Ziemi Obiecanej. Mojżesz przewodził Izraelowi przez czterdzieści lat wędrówki po pustyni, jednak nie dane mu było wejść do Ziemi Obiecanej Kanaan, za grzech którego się dopuścił u źródeł Meriba. Zmarł w wieku 120 lat. Pochowany został w nieznanym miejscu w krainie Moab.

Tradycja, zarówno żydowska jak i chrześcijańska, przypisuje Mojżeszowi autorstwo całego Pięcioksięgu (z wyjątkiem opisu jego śmierci). Poza tym uważa się go za pisarza Księgi Hioba oraz Psalmu 90 i prawdopodobnie też 91. Według niektórych biblistów można mówić o tym, że Mojżesz zajmował się działalnością literacką i niektóre urywki Pięcioksięgu mogą być jego autorstwa.